

Nr 22.

Av herr **Hallin m. fl.**, om ökat anslag till riksdagens interparlamentariska grupp.

Riksdagen har för vartdera av budgetåren 1928—1929 och 1929—1930 beviljat ett anslag till Riksdagens Interparlamentariska Grupp av 18,000 kronor.

I skrivelse till Konungen den 2 november 1929 hemställde gruppens styrelse om ett anslag till gruppen för budgetåret 1930—1931 av 25,000 kronor. Orsaken till att gruppen nu begär förhöjt statsanslag är i huvudsak den, att det nittonde nordiska delegerademötet skall sammanträda på Island sommaren 1930 i samband med isländska altingets tusenårsfest och att deltagandet i detta möte beräknas vålla en merkostnad av omkring 7,400 kronor utöver de 4,000 kronor, som tidigare och under förutsättning av mötets hållande i Norge beviljats för detta ändamål. Kungl. Maj:t har emellertid i statsverkspropositionen till årets riksdag begärt ett anslag till gruppen av allenast 18,000 kronor. Motiveringen är den, att gruppen alltjämt bör understödjas av statsmedel, men att statsbidraget skäligen torde böra hållas vid enahanda belopp som det, vilket beviljats för innevarande och för nästföregående budgetår.

Styrelsens skrivelse till Konungen är avtryckt i bilagorna till 1930 års statsverksproposition, III:e huvudtiteln, sid. 43. I densamma ha utgiftsposterna beräknats till i vissa fall sänkta men i övrigt ungefärligen samma belopp som för innevarande budgetår med undantag, som nämnt, just för delegerademötet.

Om riksdagen följer Kungl. Maj:ts förslag, skulle detta närmast gå ut över gruppens representation å delegerademötet. Kostnaden per delegerad för deltagande i mötet har av styrelsen beräknats till ett minimum av 600 kronor, och man torde icke kunna anse, att denna beräkningsgrund varit för hög, när man tar i betraktande, att ensamt biljetten för resan Köpenhamn (Oslo)—Reykjavik och retur — visserligen inklusive vivre ombord och detta jämväl under uppehållet i Reykjavik — belöper sig till 475 à 525 kronor. Det skulle då återstå den utvägen att inskränka antalet delegerade, vilket emellertid icke synes lämpligt. Styrelsen har som vanligt räknat med en delegation av fyra rådsledamöter och femton valda ombud, och starka skäl tala härför. Beträffande delegerademötet 1930 bör nämligen särskilt framhållas, att det är första gången det nordiska interparlamentariska förbundet mottagit en inbjudan till Island, samt vidare, att mötet får ökad vikt och betydelse, enär det firas i samband med altingets tusenårsjubileum. Den svenska gruppen har vid tidigare nordiska delegerademöten ständigt varit fulltaligt representerad, och det

skulle utan tvivel väcka förvåning hos våra isländska kolleger, om denna princip i detta fall frånträddes. Givetvis torde delegerademötena på Island av praktiska skäl bliva mycket sällsynta i det följande.

Den danska interparlamentariska gruppen kommer att till Islandsmötet sända en fullständig delegation bestående av 19 medlemmar, för vilkas resa beräknas ett belopp av cirka 16,000 danska kronor. Den norska gruppen torde i och för deltagande i mötet komma att erhålla ett statsanslag av 10,000 norska kronor. De norska deltagarna beräknas erhålla ett resebidrag av 650 kronor vardera och deras antal är bestämt till 14 jämte sekreterare. Dessutom komma talmännen i danska lands- och folketingen och norska stortingspresidenten jämte ytterligare en medlem av stortingets presidium att delta i altingsjubileet.

På grund av vad sålunda anförts, hemställa vi,

att riksdagen måtte såsom bidrag till kostnaderna för Riksdagens Interparlamentariska Grupp för budgetåret 1930—1931 anvisa ett anslag av tjugufemtusen (25,000) kronor.

Stockholm den 17 januari 1930.

K. G. Westman.
N. Aug. Nilsson.

Värner Rydén.
Rickard Sandler.
Ivar Vennerström.

Eric Hallin.
G. Lagerbjelke.
Mauritz Hellberg.